

Cemâziyel Âhir - Recep 1447

Tevhid ÇOCUK

5 vahyin aydınlığında çocuk olmak

Aralık-Ocak '25-26 | YIL: 5-6 | SAYI: 31 | FİYAT: 120₺

“Beraber Daha Güçlüyüz!”

Heyecan dolu yeni yarışmamız
Kelime Dünyası
BAŞLADI!

**HER
PERŞEMBE
17:30**

YOUTUBE KANALINDA!

Tevhid ÇOCUK

5 vahyin aydınlığında çocuk olmak

Aralık-Ocak'25-26 | YIL: 5-6 | SAYI: 31 | FİYAT: 120₺

İmtiyaz Sahibi
Hamza ÖZTÜRK

Yazı İşleri Müdürü
Abdullah Demir

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com
0 (545) 762 15 15

Adres
Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Yazışma Adresi
Hamza ÖZTÜRK
Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
İmak Ofset, 45523
Akçaburgaz Mah. 137. Sok. No. 12
Esenyurt/İSTANBUL 0 212 656 49 97

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları: Tevhid Kitabevi

İstanbul: Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15

Bursa: Bağlarbaşı Mah. 1. Hürriyet Cad. 1. Sedir Sok.
No. 1 16160 Osmangazi/BURSA 0 543 225 50 46

İnegöl: Sinanbey Mah. Baykut Sok. No:1 16400
İnegöl/BURSA 0 543 225 50 16

Ankara: Piyade Mah. İstasyon Cad. No. 190
06794 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48

Konya: Mengene Mah. Büyük Kumköprü Cad. No.
78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49

Diyarbakır: Fırat Mah. 500. Sok. Taşkiran 2 sitesi
D blok altı 21070 Kayapınar/DİYARBAKIR
0 543 225 50 43

Van: Vali Mithattbey Mah. Koçibey Cad. Armoni İş Mer.
No. 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0 543 225 50 45

Kırıkkale: Yenişehir Mah. Özbek Saran Sok. No:3/A
71450 Yahşihan/Kırıkkale 0 536 391 76 60

Adana: Reşatbey Mah. 62008. Sok. No:10 İşyeri-2
01120 Seyhan/ADANA 0 555 655 00 70

Şanlıurfa: Paşabağı Mah. Zafer Cad. Aydınlık
A Blok No:42 C, 63040 Haliliye/Şanlıurfa
0 544 978 00 63

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve
Berakatuhu Sevgili Tevhid Çocuk Okurları,

Yeni sayımızda neler var neler!

Hayati Dede anlatıyor Rıdvan Biatı'nı, Rabbimiz
övüyor bu biate el verenter!i
Akabinde de bir soru: Sen olsan gösterebilir miydin
Osman'ın ferasetini?

Kardeşlik Ormanı'na Hoş Geldiniz! Peki burada
kimler var, görmek ister misiniz?

Sinoviyal Sıvısı ile tanışmaya hazır mısınız?
Aman dikkat, ismini doğru söyleyin! Kızdırmayın
kendisini, çok rica edeceğim.

Mmm, kokusunu tâ buradan alabildiğim muhteşem
çikolatalı sütler varmış Minik Eller Mutfakta'da,
üzgünüm hemen koşmam lazım oraya!

Meraklandıysan haydi durma, sayfaları çevirmeye
başla!

Gelecek sayımızda görüşmek üzere, Allah'a (cc)
emanet olunuz arkadaşlaaar!

editör

İÇİNDE NELER VAR?

Postacı Karga

4

Gerçek Süper Kahramanlar

6

Etimoloji

10

Deyim

13

14

Hayvanlar Âlemi

16

Sağlık

19

Meraklı Sorular

20

Astro Tevhid

22

Masalçı Bulut

26 PsikoTevhid Çocuk

28 Kalbime Şifa Ayetler

30 Gezegenimiz Dünya

Bilim Adamları 32

Minik Eller Mutfakta 34

Misafirimiz Var 36

Efsane Değil Sahabe 38

Tekno Güncel 40

Eğlenceli Sayfalar 42

POSTACI KARGA

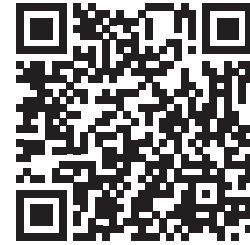
Es-Selamu Aleykum, Gaaak! En son görüştüğümüzden beri neler yaptın bakalım? Ben gezdiiim, dolaştım dünyada neler olup bitiyor diye, sana da haber edeceğim merak etme, gaaak!

Sudan'da Neler Oluyor?

Ecir Kapısı da devam eden bu katliamlarda yerlerinden edilen ve göç etmek zorunda kalan on binlerce insana barınma, temiz su ve temel gıda desteği ulaştırıyor.

Sizler de minik bedenlerinizin kocaman kalpleriyle destek olmak isterseniz bağışta bulunabilirsiniz!

Sudan'da 2023 yılının Nisan ayından bu yana ordu ve Hızlı Destek Kuvvetleri (HDK) askeri ve siyasi anlaşmazlıklar nedeniyle zaman zaman şiddetlenen ve halkın çok ciddi zararlar gördüğü çatışmalar yaşanıyordu.

Son günlerde ise Sudan'ın aylardır HDK tarafından kuşatma altında olan El-Faşir kentinde büyük bir katliam gerçekleştiriliyor. Tıpkı Gazze'de olduğu gibi El-Faşir'de de halk yardıma ve yaralarını sarmaya muhtaç durumda.

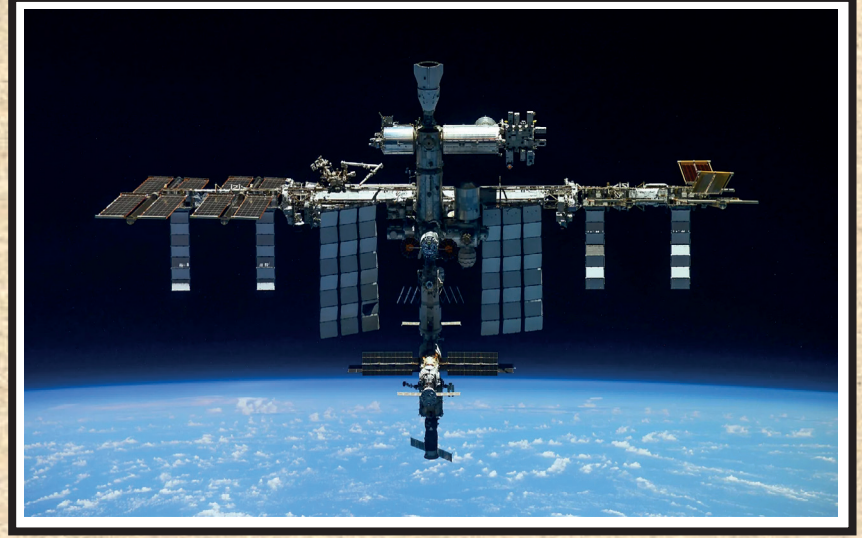

Uluslararası Uzay İstasyonu (ISS) ve Çeyrek Asırlık Hikâyesi

Uluslararası Uzay İstasyonu'na (ISS) ilk kez Kasım 2000'de ABD ve Rusya'dan 3 astronot kenetlendi.

31 Ekim 2000'de Kazakistan'dan 2 günlük bir uzay yolculuğuna çıkan bu astronotların hedefi, Dünya'nın yörüngesinde süzülen 109 metre uzunluğunda dev bir istasyondur.

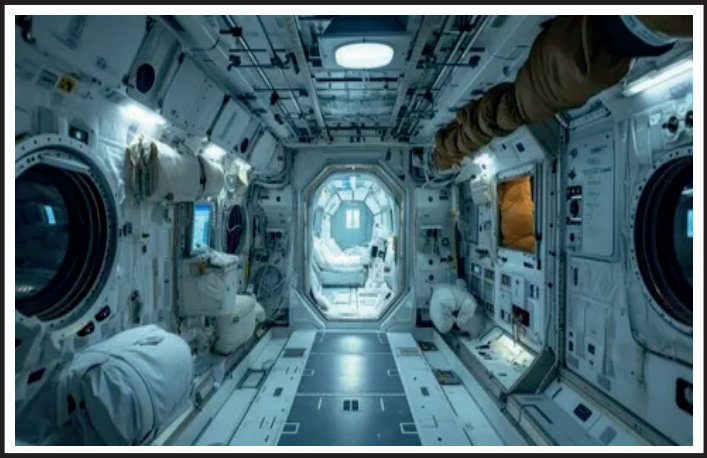
Aradan geçen 25 yılda ISS, 26 ülkeden 290'dan fazla kişiyi ağırladı. ABD Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi'ne (NASA) göre bu uzay laboratuvarı, geçtiğimiz çeyrek asır boyunca 110 ülkeden 5 binden fazla araştırmacının yürüttüğü 4 binin üzerinde deneye ev sahipliği yaptı.

ISS aynı zamanda derin uzay görevleri için bir eğitim alanı işlevi görüyor. Örneğin, her şey planlandığı gibi ilerlerse bir sonraki durak Mars olacak.

ISS, son 25 yılda birçok tarihi ve kişisel ana tanıklık etti, ancak artık ömrünün sonuna yaklaşıyor. Bunun nedeni, istasyonun "teknik ömrünün" 25 yıl boyunca gerçekleştirilen yoğun kenetlenme ve ayrılmalar ile uzaydaki aşırı sıcaklık değişimlerinden etkilenmiş olması.

Rusya, ISS'yi 2028'e kadar kullanacak. ABD ise istasyonun 2030'da emekliye ayrılmasının ardından tüm sistemi yörüngeden çıkaracak.

GERÇEK SÜPER

KAHRAMANLAR

Azad Özer
Yazar
Gülfem Kirazlı
Çizer

Bir Gün, Bir Konser, Bir Biat

Güneşli bir güne uyandım. Yataktan fırladığım gibi mutfığa koştum. Kokular öyle cezbediciydi ki dayanamadım. Çörek otlu kurabiyeye uzanırken annem yakaladı:

"Önce gözündeki çapakları yıka." dedi.

"Bir tanecik alayım."

"Yok, elletmem. Resûlullah (sav), 'Uyandığınızda elinizi yıkamadan kap-kaşığa dokunmayın.' diyor."

"Aaa, niyeymiş o?"

"'Elinizin nerede sabahladığını bilemezsiniz.' buyuruyor."

"Hımmm... Kaşınabiliriz, karıştırabiliriz..."

"Zevzek! Yürü banyoya!"

Bakımımı yaptım, kahvaltımı da. Çörek otlu kurabiyelerden yedim, tabii okula götürmek için beslenmeme de istifledim. Selamlaşıp servise bindim.

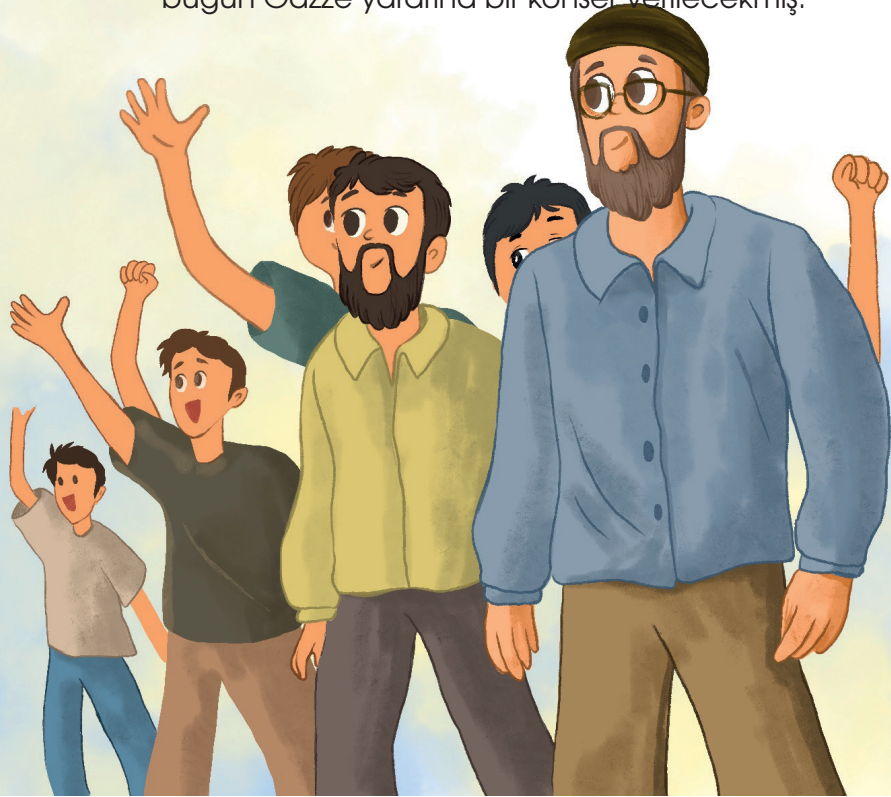
Okula vardığımda büyük bir kalabalıkla karşılaştım. İki büyük servis vardı. Bagaj kapıları açılmış, birkaç kişi hoparlörleri, kabloları ve başka cihazları indiriyordu. Baka baka okula girdim. Herkes pek heyecanlıydı, neşeye sağa sola koşturuyorlardı. Merdivenlerde müdürümüz Fırat Hoca'yla karşılaştım. Telaşla aşağı iniyordu, ardından birkaç öğretmen. İyice şaşırdım. Bu okulda neler oluyordu?

Sınıfa girer girmez arkadaşlarıma sordum. Meğer bugün Gazze yararına bir konser verilecekti.

Tevhidî Uyanış ekibi okula davet edilmiş. Ve tabii birçok misafir de gelecekti. Tüm bunları nasıl kaçırmışım, anlamadım!

Çantamı sırama bırakıp arkadaşlarımla konferans salonuna koştuk. Kapıda bir izdiham vardı, kimseyi içeri almıyorlardı. Hazırlıklar henüz tamamlanmamıştı. Derken Fırat Hoca, "Açılın, açılın!" diye seslendi. Yanında Tevhidî Uyanış ekibi vardı. Hepimiz coşmuştuk. Hep bir ağızdan slogan atmaya başladık. Açıkçası kimin başlattığını bilmiyorum ama zannedersem bu da hazırlığın bir parçasıydı:

"Gazze için el ele, Tevhidî Uyanış bizlerle!"

Sanatçılar gülümseyerek ve el sallayarak salona girdiler. Ardından kapılar kapandı. Öğrenciler durur mu, okulu inlettik resmen! Misafirler yavaş yavaş geliyordu. Beklenen an yaklaşmıştı. Bizi de salona aldılar. Kapılar kapandı, ışıklar söndü. Hem duygusal hem coşkulu pek çok ezgi söylendi. Ekibin solisti canlı performansıya herkesi mest etti.

Tabii o da bize hayran kaldı. Tüm ezgilere eşlik eden 350 çocuk... Yürekten tekbir getiren, salonu tevhid sedasıyla inleten 350 asker gibiydik!

Işıklar yandı, alkışlar ayyuka çıktı. Hepimiz ter içinde kalmıştık. Sunucu, ekibin solistinın bir ricası olduğunu anons etti: Bizim gibi coşkulu bir kalabalığı daha önce hiç görmemiş. Herkesle selamlaşmak istiyormuş.

Hemen ikili sıra oluşturduk. Normalde bu kadar akıllı çocuklar değildik. Sınıfta öğretmen "Sıraya girin, tek sıra olun." derdi ama biz hemen uyum sağlayamazdık. Ama şimdi misafirler var, okulumuzun da bir şanı var.

İki sıra hâlinde solistin masasının önünde uzun bir kuyruk oluşturduk. Tokalaşan sevinç içinde ayrılıyordu. Arada fotoğraf çekilenler de vardı. Sıra bana gelmişti. Selam vererek elini sıktım ve bu güzel performans için teşekkür ettim. O da başımı okşadı. Masanın yanından uzaklaşırken aklıma cin bir fikir geldi. Çaktırmadan tekrar sıraya girdim. Yeniden elini sıktım Ünal abinin. Çok eğlenceliydi. Bir kez daha yapabilir miyim diye etrafıma bakındım. Fırat Hoca'yla göz göze gelince kapıya doğru yol aldım.

O gün okulda sadece bu konuşuldu. Serviste de konu buydu. Sanırım birkaç hafta devam eder.

Eve gelmişim. Olan biteni en küçük ayrıntısına kadar anneme anlattım. İki kez tokalaştığımı da söyledim. Annem çok güldü:

"Biliyor musun, bu hareket bana siyerden bir hadiseyi hatırlattı."

"Ne hadisesi?"

"Seleme bin Ekva'nın biat ederken yaptıklarını".

"Anlatsana anne."

"Dedeni ara. Bu onun için harika bir malzeme."

"Hemen arıyorum!"

Dedemi aradım. Olayı anlattım. Randevumu aldım. "Akşam arayacağım." dedi ve kapattı.

Akşama kadar karnıma ne ağırlar girdi! Beklemek zor tabii. Hele süper kahramanları beklemek daha zor. Allah'tan annem yardımına yetişti. Bir siyer kitabı uzattı:

"Al, ön hazırlık yap."

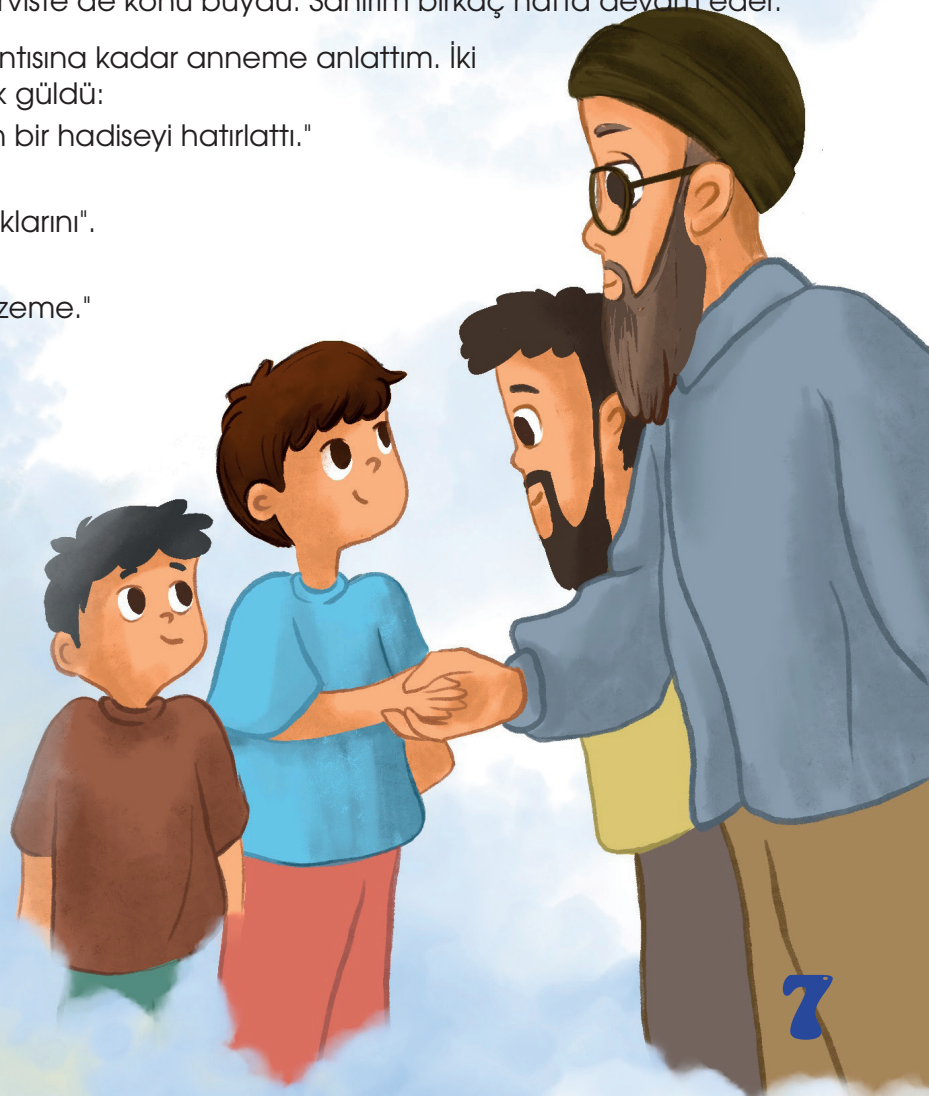
"Nereyi okuyayım?"

"Hudeybiye Anlaşması'nı."

Dediğini yaptım. Okudum. Okurken uyuyakalmışım. Annemin sesiyle uyandım:

"Deden hatta!"

Mumları yaktık, ekranı duvara yansıttık.

Dedem kerevette ayaklarını uzatmış, nenem de yamacına oturmuştu. Kısa bir selamlaşmanın ardından atladım konuya:

"Ya dede! Annem Hudeybiye Anlaşması'nı oku, dedi. Ön hazırlık olsun diye ama bir şey bulamadım."

"Dur evlat, başlıyorum." dedi dedem. "Sen ne aradığını bilmediğin için bulamamışsın."

Çayından son bir yudum aldı ve anlatmaya başladı:

"Resûlullah bir rüya gördü. Rüyasında saçları tıraşlanmış bir şekilde Kâbe'deydi. Bu, umre yaptıkları anlamına geliyordu. Onun (sav) rüyası da vahiydi. Namaz vaktinde rüyasını aktararak umre için hazırlık yapmalarını söyledi."

Herkes çok heyecanlandı. Özellikle muhacirler oldukça duygulandı. Resûlullah (sav), yanlarına kurbanlık develer almalarını ve sadece yolculuk silahı bulundurmalarını söyledi. 1200 kişilik bir grup Kâbe'ye doğru yola çıktı.

Elbette hazırlıkların başladığı ilk günden itibaren haber Mekke'de duyulmuştu. Mekkeli gençler bu kafilayı asla şehre sokmamaya karar vermiş ve 200 kişilik özel birlik hazırlamışlardı. Akil kişiler ise ikilemde kalmış, bunun Araplar arasında çok büyük bir itibar kaybı olacağını dillendirmişlerdi. Allah'ın evine gelen umrecileri şehre sokmamak olacak iş değildi!

Resûlullah (sav) Hudeybiye'ye geldi. Mekkeli gençlerin savaş için hazırlandığını haber aldı. Ashabıyla istişare etmek istedi:

'Ne dersiniz, onlarla savaşalım mı?'

Ebû Bekir (ra) şöyle dedi:

'Biz umre için geldik. İzin verirlerse umremizi yapıp dönelim. Yok saldırırlarsa şehit oluncaya kadar savaşalım!'

Kureyşliler elçi yolladılar. Resûlullah'ın niyetini anlamaya çalıştılar. Fakat bir sonuç vermedi bu girişim. Bu sefer Peygamberimiz Osman'ı (ra) Kureyşlilerin yanına gönderdi.

O da gelmeyince Resûl (sav), ashabına seslendi:

'Bana ölümüne biat eder misiniz? Ölmek var, dönmek yok!'

Sahabiler tek tek Resûlullah'ın elini tuttu ve ona ölüm biatı yaptı. Seleme bin Ekvâ (ra) adlı bir sahâbi de tam üç kez sıraya girdi ve Resûl'e biat etti. Allah, Fetih Suresi'nde Rıdvan Biatı'nı verenlerden razı olduğunu ve onları cennetle müjdelediğini vahyedince Seleme'nin o gün üç kez üst üste biat etmesi, büyük bir fırsatı değerlendirdiğinin ve kazandığının göstergesiydi."

"Aaa dede, aynı benim gibi gözü açıklık etmiş!"

"Evet, aynı senin gibi. Fakat aranızda çok büyük bir fark var. O, Resûl'ün elini her tutuşunda ona bağlılık yemini etti. Ve bu yemin cennete girmesine vesileydi."

"Dede, sonra ne oldu?"

"Mekkeliler ikna olmadı. 'Bu sene umre yapamazsınız ama bir anlaşma imzalayalım.' dediler. Bu anlaşmaya göre Müslimler bu sene umre yapamayacaklar, seneye üç gün umre yapabileceklerdi."

"Osman'a (ra) ne oldu dede?"

"O da anlaşma imzalanınca geldi Resûl'ün (sav) yanına. Kureyşliler ona umre yapmasını teklif etmişler. O da, 'Resûlullah ve Müslim kardeşlerim yapmadan asla yapmam.' deyip kabul etmemiş."

"Vay be dedem! Büyük fedakârlık."

"Bence de..."

O gece Seleme bin Ekvâ (ra) aklıma geldikçe yüzüme bir tebessüm yayıldı. Osman bin Affan'ı (ra) düşününce ise durakladım. Aynı teklif bana sunulsaydı ne yapardım?

ETİMOLOJİ BULMACA

İkra Tağmat
Yazarlık Atölyesi

Gülfem Kirazlı
Çizer

Okul zilinin çalmasına dakikalar kalmıştı. Elif ile Ayşe pencereden dışarıyı seyreliyorlardı. Gökyüzü, az önce masmaviyken birden gri bulutlarla kaplanmaya başladı.

"Aa, bak! Gökyüzü kararıyor
Sanırım yağmur yağacak!"

dedi Ayşe heyecanla.

Elif üzgün bir sesle:

"Eyvahh, bahçeye
çıkamayacağız galiba!"

Tam o sırada, ilk damlalar cama
usulca vurdu. Yağmurun sesi, her
damlayla birlikte daha belirgin oldu.

Ayşe pencereye daha da yaklaştı.
Yağmur damlalarının cama bıraktığı
damlacıkları izlerken düşündü:

Elif heyecanla:

"Belki bu kütüphaneye gitmek için
harika bir fırsattır. Dışarıda oynayamıyorsak
içeride eğlenceli şeyler buluruz!"

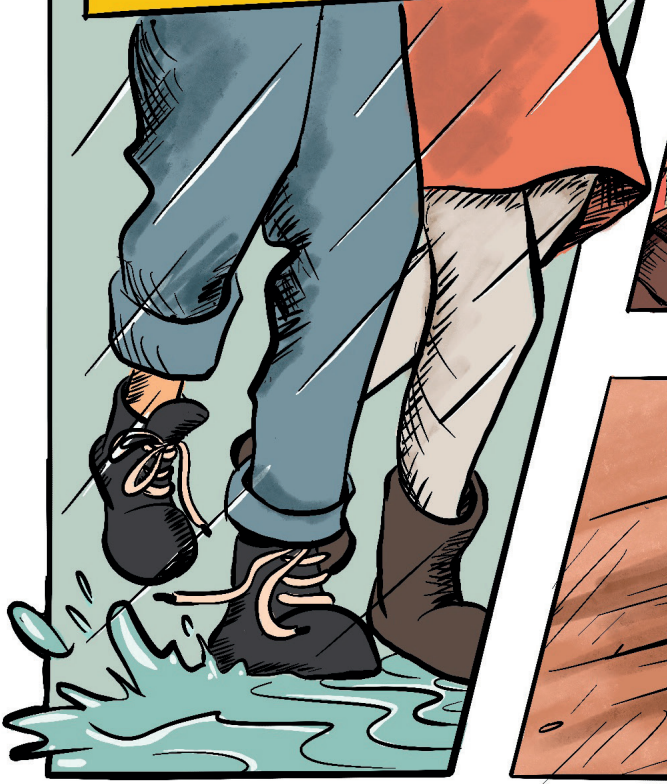
"Ne yapacağız şimdi? Bahçeye
çıkamayacaksa başka nerede vakit
geçirebiliriz ki?"

Ayşe gülümsedi:

"Evet! Kütüphaneye gidelim. Orada
mutlaka hoş bir sürpriz olur."

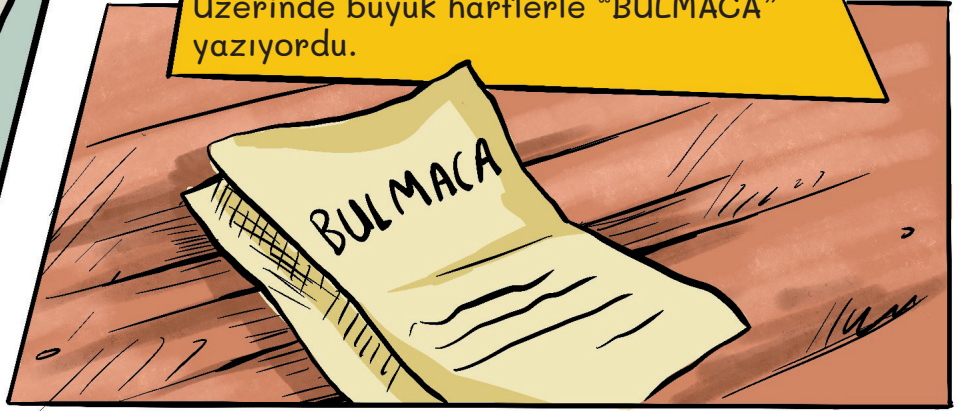
Yağmurun ritmi eşliğinde kütüphaneye doğru yürüdüler.

Rengarenk kitapların arasında dolaşırken Elif masanın üzerinde duran ilginç bir kâğıt fark etti.

Üzerinde büyük harflerle "BULMACA" yazıyordu.

Ayşe merakla kâğıdı eline aldı.

Bulmacada tek ipucu vardı: "Nefes almak, soluklanmak." Elif kaşlarını çattı.

Nefes almak, soluklanmak... Soluklanmak deyince aklıma koşmak geliyor."

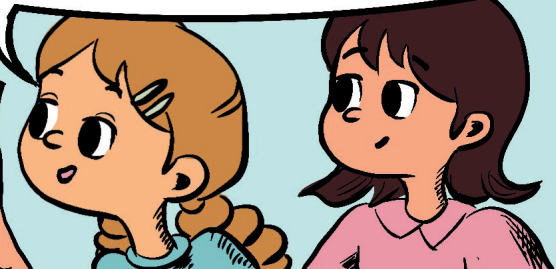
"Peki bu sekiz harfli ne olabilir? Koşmak mı, yorulmak mı... Başka ne olabilir ki?"

Tam o sırada, kütüphaneci teyze yanlarına geldi. Yüzünde sıcak bir gülümseme vardı.

Elif bulmacayı uzattı.

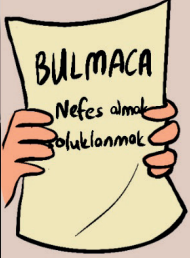
"Ne buldunuz bakalım, küçük kâşifler?"

"Bu bulmacanın cevabını arıyoruz ama biraz kafamız karıştı."

Teyze kâğıda baktı, sonra nazik bir sesle konuştu:

“Aslında cevabı zaten sıkça duyduğunuz bir kelime: teneffüs.”

Kütüphaneci teyze anlatmaya devam etti:

“‘Teneffüs’ kelimesi Arapçadaki tanaffus sözcüğünden gelir ve 'nefes almak, soluklanmak' demektir. Eskiden insanlar ders aralarında dışarı çıkıp temiz hava alır, biraz soluklanır, dinlenirlermiş. Zamanla o küçük molalara da teneffüs denilmiş. Yani teneffüs; oyun oynamak, konuşmak kadar, kendimize küçük bir nefes armağan etmektir. Tazelenmek, yeniden güç toplamaktır.”

Ayşe heyecanla:

“Demek teneffüs sadece oyun değilmiş, nefes almak ve dinlenmek de demekmiş.”

Elif gülererek:

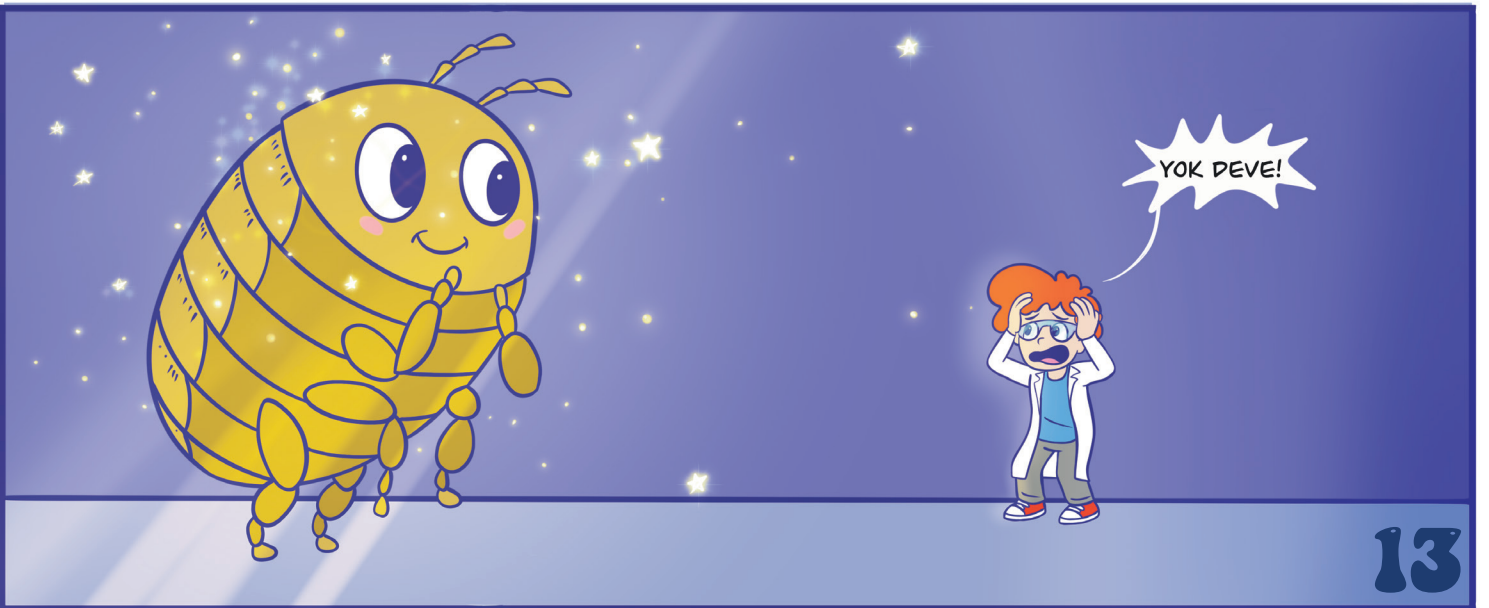
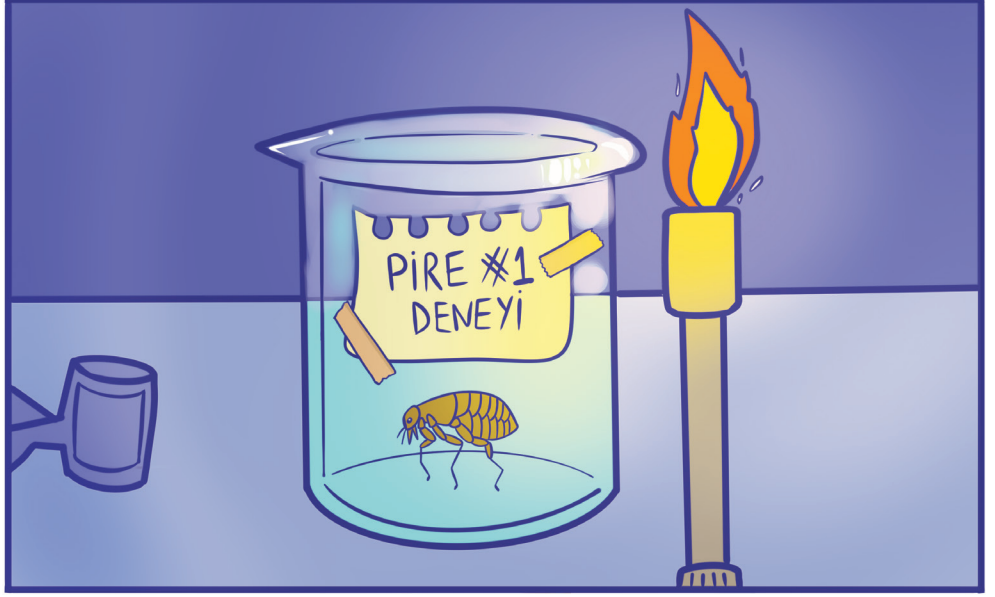
“Ne güzel her teneffüs, bize yeniden canlılık veriyormuş!”

Kütüphaneci teyze başını salladı:

“İşte gördünüz, bir kelimenin içinde kocaman bir anlam gizli olabilir.”

O sırada okul zili çaldı. Yağmur hâlâ usul usul yağıyordu ama Elif ile Ayşe'nin içi sınırsızdı. Çünkü artık biliyorlardı: Her teneffüs, küçük bir mola değil, yeni bir başlangıcın davetiyesiydi.

Bu hangi Deyim?

Buz Gibi Evim: Arktik Okyanusu!

Benim evim dünyanın en kuzeyinde, buzullarla kaplı Arktik Okyanusu... Grönland, Kanada ve Rusya'nın donmuş sularında yaşarım. Kışın kalın buz tabakalarının altında, küçük solunum deliklerinden nefes alarak hayatta kalırım. Bu soğuk sular, benim besin kaynağım olan küçük balıklar, karidesler ve kalamarlar için harika bir yer. Kalın yağ tabakam sayesinde bu dondurucu soğuktan hiç etkilenmem. Kalın bir palto giydiğimi düşünebilirsin!

Merhaba, Ben Narval, Okyanusun Tek Boynuzlu Atı

Benim en dikkat çekici özelliğim, alnımdan uzanan o uzun, spiral boynuzum. Aslında bu bir boynuz değil, uzamış bir diş!

Erkek narvallerde bu diş tam 3 metreye kadar uzayabilir. Bir basket potasını düşün! O potanın yerden yüksekliği tam üç metredir. Çok uzun öyle değil mi? İşte erkek narvalların dişleri de o kadar uzun! Vee dişlerimiz çok esnektir tıpkı lastik gibi... Uzun süre kırılmaz. Ama kırılırsa da yerine yenisi çıkmaz.

Sence bu diş ne için kullanıyorum? Sanırım herkes benim bir kılıç gibi dövüşmek için kullandığımı düşünür! Ama biz onu daha çok su sıcaklığını ve basıncını hissetmek için kullanırız. Bazen de birbirimizle şakalaşmak ve iletişim kurmak için hafifçe dokunuruz.

Okyanusun Uçan Devleri!

Sen ve arkadaşların karada yürürken, ben okyanusumda uçmaya bayılırım. Evet, yanlış duymadın, uçmaya! Okyanusun devasa maviliğinde, koca bir kuş gibi süzülürüm. Bazen yavaşça, sanki bir tüy gibi aşağıya doğru salınırım. İşte o zaman, denizin en derin, en karanlık yerlerini keşfederim. Tıpkı bir uzay gemisinin yıldızlara yolculuk yapması gibi, ben de okyanusun dibine doğru bir dalışa geçerim.

Bu derinlere yolculuğumda bana en büyük yardımcıları, koca, şişman gövdem ve kuyruğum olur. Beni, sanki havada süzülen bir balon gibi yukarıda tutarlar. Biliyor musun? Yüzeye yakın olmak kolay ama en ilginç şeyler en dipte. Orada ne kadar çok balık ve harika canlı var, bir bilsen!

Benim boyum, ortalama bir araba kadardır ve ağırlığım, sanırım bir fil yavrusu kadar! Bu koca bedenimle, okyanusun derinliklerinde sanki bir pilot gibi dalışlar yaparım.

Bazen dalışa geçtiğimde, sanki zaman yavaşlıyor gibi hissedirim. Her şey sessizleşir.

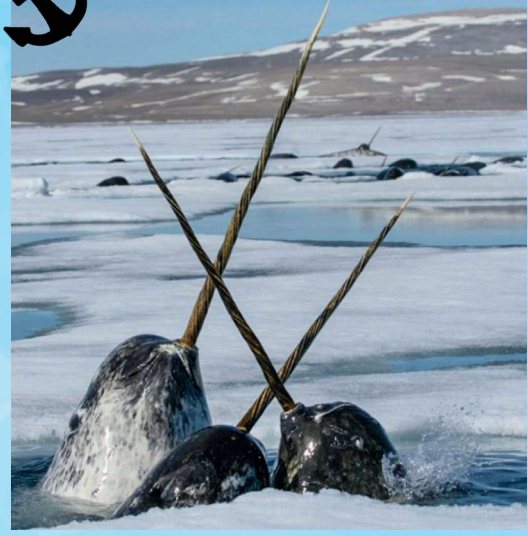
Ama biliyorum ki, benim için okyanusun en derin sırları orada saklı!

Doğanın Koruyucusu!

Sence benim gibi bir canlı, doğaya nasıl katkı sağlar? Biz narvaller, ekosistemin bir parçası olarak dengeyi koruruz. Yediğimiz balıklar, karidesler ve kalamarlar sayesinde okyanusun gıda zincirinde önemli bir rol oynarız.

Aynı zamanda, su altı seslerimizi kullanarak birbirimizle konuşur ve avlarız.

Bazen "tık tık tık" bazen de "viyuu viyuu" gibi farklı sesler çıkartırız. Biliyor musun? Bilim insanları, bizim seslerimizi ve hareketlerimizi inceleyerek okyanusların durumu hakkında çok şey öğrenir. Yani bir nevi okyanusun sağlık kontrolünü yaparım.

Bir Sır ve Yeni Bir Hayat!

Bizim üreme sürecimiz çok özeldir. Bir dişi narval, yavrusunu karnında tam 14 ay taşır. Yavru doğduğunda annesiyle birlikte yüzer ve ondan her şeyi öğrenir. Anneler yavrularına çok iyi bakar ve onları tehlikelerden korur. Bizim için aile olmak, tıpkı insanlardaki gibi çok değerlidir.

Allah'ın (cc) Gizemli Sanatı!

Şimdi biraz düşünelim... Benim gibi bir canlının, Arktik Okyanusu'nun en soğuk sularında hayatta kalması, o uzun dişle suyun basıncını ve sıcaklığını hissetmesi, sanada harika gelmiyor mu?

Benim ve diğer tüm canlıların mükemmel yapıları, Allah'ın (cc) sınırsız ilminin ve sanatının birer kanıtıdır.

Yaşamak için en uygun şekilde yaratıldığını düşünmek, Yaradan'a olan hayranlığımızı artırır.

Okyanusların derinliklerindeki bu mükemmel düzen, Rabbimizin her şeyi ne kadar özenle yarattığının bir göstereir.

Hoşça kal arkadaşım! Seninle tanışmak çok güzeldi. Benimle ilgili öğrendiğin her şey sana okyanusun derinlerindeki harika dünyayı hatırlatsın. Ve bir gün yolun kutup sularına düşerse 'tık- tık, viyuu -viyuu' seslerini dinle. Ben ve arkadaşlarım orada olacağız inşallah. Allah'a emanet ol arkadaşım. Veda ederken sana minik bir etkinlik önerim var! Hazır mısın?

Viyuuu! Haydi Narval çizelim! Şimdi renkli kalemelerini al ve benim en güzel hâlimi çiz. Bakalım, dişlerim ne kadar uzun olacak!

SAĞLIK

Sinoviyal-Eklem
Kıkırdak-Kafatası

Azad Özer
Yazar

Gülfem Kirazlı
Çizer

Evveet, hanımlar beyler
oynar oynamaz eklemleer!
Yağlanmak isteyen var mı?

Ah, yağdan hiç
hoşlanmam!

Sağlıklı çalışabilmeniz için
bana ihtiyacınız var, Eklem
Hanım.

Kim demiş?

Ben diyorum. Var olduğundan
beri sayemde hareket ediyorsun.

Hiç de bile. Ben
kıkırdığım sayesinde
rahat rahat oynuyorum.
Değil mi kıkırdak?

Evet şekerim, ancak
adil olmak gerekirse
bu yağcı olmasa
tek başıma yeterli
olmayabilirim.

Efenim lütfen, yağcı
da ne demek?
Sinoviyal sıvıyım ben!

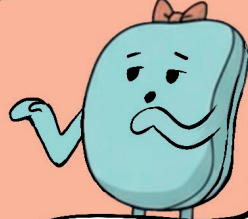
Alınmayın canım.
Yağlıyorsunuz ya o
sebeple dedim.

Bir dakika bir dakika! Şimdi
sevgili kıkırdığım, ben
senin sayende aşınmaktan
korunmuyor muyum?

Olsun, adımlı kullanın
lütfen.

Evet. Ama ben de Yağcı Bey,
aman pardon, Sinoviyal Bey'den
besleniyorum.

Nasıl yani, sen biz kemikler gibi kandan beslenmiyor musun?

Yooo hayır. Benim kan damarlarım yok ki...

Ah Eklem Hanımcım, siz hareket ettikçe ben karışıyorum. Karışınca kıkırdak hücreleri bendeki vitaminleri, oksijeni kıkırdağa yolluyor.

Ay, demek benim hareket etmem çok önemli.

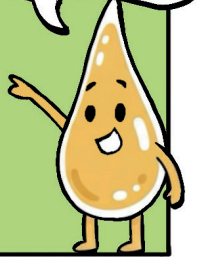
Tabii, ne kadar hareket o kadar besin.

Lafa daldık da bizim nasıl geniş bir aile olduğumuzu biliyor musunuz?

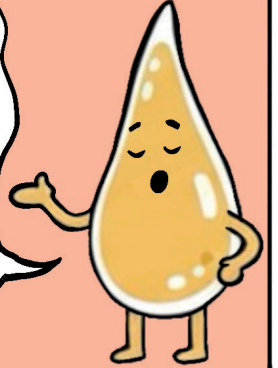
Evet biliyoruz. Şu çocuğun vücudunda tam 360 eklem var.

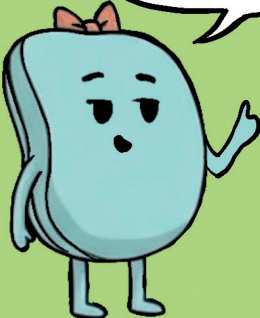
Peki türlerimi biliyor musunuz?

Elbette. Ben iki türünü biliyorum. Oynar eklemsin sen. Omuz, dirsek, el bileği, parmaklar, kalça diz ve daha bir çok yerdesiniz. Oynayan her yerde senle beraber ben de varım.

Yarı oynar eklemlerse omurgada ve göğüs kafesinde.

Maşallah. Bizi gerçekten iyi tanıyorsunuz. Bir de hiç oynamayanımız var.

MERAKLI SORULAR

SALYANGOZLAR KABUKLARINDAN ÇIKARSA NE OLUR?

Salyangozun kabuğu onun evi gibidir, ama sadece evi değil, aynı zamanda vücudunun bir parçasıdır! Kabuğun içinde salyangozun sırtıyla birleşik sert bir yapı vardır. Yani salyangoz kabuğunu sırt çantasını çıkarır gibi çıkaramaz. Eğer kabuğu zarar görürse, salyangoz da çok hasta olur ve yaşayamaz.

Bu yüzden kabuklarını korumak onlar için çok önemlidir. Hatta bazen kabukları çatladığında salyangozlar kendi salgılarıyla onu tamir edebilirler!

Ne kadar ilginç değil mi? Rabbimiz her canlıyı kendine en uygun şekilde yaratmış. Salyangoza da hem koruyucu hem de rahat bir ev vermiş!

DENİZ KAPLUMBAĞALARI YÖNLERİNİ NASIL BULUR?

Deniz kaplumbağaları çok uzun yollar kat edebilir ve yuvalarına geri dönebilirler.

Bunu yaparken sadece gözleriyle bakmazlar; Güneşi ve Yıldızları takip eder, Dünyanın manyetik alanını hissederek yönlerini bulurlar. Bu yetenek sayesinde binlerce kilometre yol alabilir ve hiç kaybolmadan doğru yere ulaşabilirler.

Düşünsene; küçük bir kaplumbağa, kocaman denizlerde yolunu şaşırmadan bulabiliyor! İşte böyle bir yaratılış, canlılara öyle özel yetenekler vermiş ki her detay düşünülmüş ve planlanmış.

Bu, Allah'ın (cc) büyüklüğünü ve kudretini gösterir; O, her canlıya ihtiyaç duyduğu özellikleri verir ve evreni mükemmel bir düzen içinde yaratır.

ASTRO TEVHİD

Rukiye Öztürk
Yazarlık Atölyesi

Es-Selamu Aleykum Sevgili Astrotevhid Takipçileri!
Bu ay sizler için çok özel bir röportaj hazırladım.
Ama şunu baştan söyleyeyim: Bu hiç de kolay
olmadı, çünkü konumuz genellikle
gökyüzünde çok vakit geçirmiyor ve hemen
kayboluyor! Ve işte karşınızdadaa uzun zamandır
merakla beklenen renkli dostumuz: GÖKKUŞAĞI!!

Nasılsın Gökkuşağı?

O zaman senin vaktini çok almadan sorulara
başlayalım. Öncelikle bize kendinden bahseder
misin? Sen kimsin ve nasıl ortaya çıkıyorsun?

Peki neden yedi rengin var?

Bazen seni tam göremiyoruz, yarım kalıyorsun. Neden?

Sadece yağmurla mı oluşuyorsun, yoksa şelale ve çeşme sularında da görülebilir misin?

En merak edilen sorulardan biri, çift gökkuşağı diye bir şey var mı?

Son olarak takipçilerimize ne söylemek istersin?

İyiyim, çok teşekkür ederim!

Ben gökyüzünün renkli köprüsü gibiyim aslında! Güneş ışığı yağmur damlalarının içine girdiğinde damlacıkların içinde kırılır ve renklerine ayrılır. Sonra bu renkler tekrar dışarı yansır ve gökyüzünde rengârenk bir köprü gibi görünürüm. Aslında ben, güneş ışığının yansıması sayılırım.

Çünkü siz aslında güneş ışığını beyaz gibi görseniz de içinde pek çok renk barındırır. Bu renkler sırayla kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lacivert ve mor olarak ortaya çıkar. Hatta fizikçiler buna "ışığın tayfı" diyorlar.

Ben aslında tam bir daire şeklindeyim! Ama siz bana yeryüzünden bakınca sadece yarımı, yani yay şeklini görebiliyorsunuz. Eğer bana uçaktan denk gelerseniz, tam daire şeklinde görebilirsiniz.

Tabii ki! Sadece yağmur değil; şelaleden sıçrayan su damlaları veya bahçe hortumundan çıkan su bile beni oluşturabilir. Önemli olan ışığın damlaların içinden geçmesidir.

Evet, tabii ki var. Bazen ışık, yağmur damlalarının içinde iki kez yansır ve böylece ikinci, daha soluk bir gökkuşağı oluşur. Buna "çift gökkuşağı" denir. Dıştaki gökkuşağında renkler ters sırayla görünür.

Ben, Allah'ın (cc) yeryüzündeki sayısız mucizelerinden sadece biriyim. Küçük bir yağmur damlasının bile ışığı nasıl renklere ayırdığını görüyorsunuz; bu, Allah'ın kudretini ve sanatını hatırlatır. Hayat bazen yağmurlu ve zor olabilir, ama her yağmurun ardından Rabbimizin izniyle mutlaka bir güzellik doğar. Tıpkı benim gibi... Unutmayın:

Sokaklarda ıhlamur kokusu, rüzgârla savrulan yapraklar ve çocukların okul dönüşü neşesi vardı. İşte bu küçük kasabada, üç meraklı arkadaş birlikte başlatacağı serüvenin farkında değildi.

Nedim, her zamanki gibi çantasını sıkı sıkıya kapatmıştı.

"Yanımda el feneri, pusula ve küçük mikroskobum var." dedi gururla.

Selim hemen güldü:

"Sanki Mars'a gidiyoruz! Benim yanımda sadece enerji barı var, o da ziyafet için!"

Selin araya girdi, gülümseyerek:

"Ama siz olmasanız hiçbir deney eğlenceli olmaz. Hem İsmet Öğretmen de bugün sürpriz yapacaktı."

Gerçekten de İsmet Bey, o gün sınıfa elinde bir kavanozla girdi. Kavanozun içinde, yerel bilim insanlarının geliştirdiği yeşilimsi bir sıvı vardı.

"Çocuklar," dedi gülümseyerek,

"Bugün size doğada 'birlik' nasıl yaşanır, onu göstereceğim."

Kavanozun içindekiler, farklı bakteri türlerinin oluşturduğu bir mini ekosistemdi.

"Bu mikroorganizmalar tek başına yaşarsa ölür. Ama birlikte çalışırlarsa, birbirlerinin eksiklerini tamamlarlar. Bu bakteriler bazı çiçekleri daha hızlı büyütüyor, bazıları ise toprağı zenginleştiriyor. Küçük bir ekosistem, büyük bir ders veriyor bize."

Selin hayranlıkla baktı:

"Yani doğada da yardımlaşma var!"

Nedim tefekkürle defterine not aldı:

"Bu bana bir fikir verdi."

Selim, yerinde duramayıp espri yaptı:

"Yeni bir mikrop kulübü mü kuruyoruz yoksa?"

O anda sınıfta kahkahalar yükseldi. Ama Nedim ciddiyetini bozmadı.

"Belki de kasabamızda bir 'Birlik Günü' düzenlemeliyiz," dedi.

"Herkes bir şeyini paylaşır: yiyecek, bilgi, hatta sadece bir tebessüm."

Selin hemen destekledi:

"Ben limonlu kek yaparım! Hem C vitamini deposu olur."

Selim de ekledi:

"Ben poster tasarlayayım, hatta içine bir iki uzaylı karikatürü serpiştiririm, bilimsel bir hava katmak için!"

O gün, ders bittiğinde üçlü kasaba parkında buluştu. Rüzgârın savurduğu yaprakların arasında yeni planlarını konuşuyorlardı.

Nedim harita çizerken, Selin tarif defterini kurcalıyordu. Selim ise kendi deyimiyle "eğlenceli bir bilim manifestosu" hazırlıyordu.

İsmet Öğretmen onları izlerken yüzünde müteyakkız bir tebessüm belirdi.

Nedim'in fikri üzerine, İsmet Öğretmen çocuklarla birlikte Birlik Günü etkinliğini planladı ve herkese ilan etti.

Kasabanın sessizliğini birden Selim'in sesi bozdu:

"Yarın aynı saatte, aynı parkta! Ve kimse bahane üretmesin, özellikle sen Nedim, mikroskobunla gel!"

Üçü de kahkahalarla güldü. Ve kim bilir, belki de bu küçük "Birlik Günü" fikri, kasabanın en büyük keşfine dönüşecekti.

Gece boyunca planlarını gözden geçiren üç arkadaş, sabah erkenden parkta buluştular. Hafif bir sis vardı; sonbaharın serinliği ve yaprakların çıtırtısı arasında çocuklar heyecanla bir araya gelmişti.

İsmet Öğretmen büyük bir kutu getirdi. Kutunun içinden çıkan minik robotlar, güneş panelleri ve su ile çalışan deney setleri, çocukların gözlerini parlatmıştı.

"Bugün birlikte çalışarak bu minik mucizeleri hayata geçireceğiz," dedi.

Nedim hemen plan yapmaya başladı:

"Önce güneş panelini kurmalıyız. Eğer doğru açığı bulamazsak, robot çalışmaz."

Selim, enerji dolu bir sesle atıldı:

"Ben robotları süsleyebilirim, hatta minik uzaylı figürleri de takarım!"

Selin, arkadaşlarının işbirliğine hayran kalarak kek ve kurabiye tezgâhına koştu:

"Ama öncesinde biraz enerji takviyesi şart. Bu minik mucizeler için güç lazım!"

Çocuklar gruplara ayrıldı. Her grup farklı bir deney istasyonunda çalışıyordu.

Nedim dikkatle robotun motorlarını kontrol ederken, Selin suyun içinde çözünür renkleri gösteren mini bir kimya deneyi hazırladı.

Selim ise kendi yarattığı minik rüzgar türbini ile herkesin ilgisini topladı ve esprileriyle ortamı neşelendirdi:

"Bakın, rüzgâr bile bize hayran kalacak!"

Her deneyin sonunda çocuklar birbirine yardım ediyordu. Hataları birlikte düzeltiyor ve küçük başarıları büyük bir sevinçle kutluyorlardı.

Nedim sessizce düşündü:

"Tahayyül gücümüz ve dikkatimiz bir araya gelince, neler başarabileceğimizi hiç düşünmemiştim."

Selin ekledi:

"Birlikte çalışmak, sadece sonuç almak değil, birbirimizin fikirlerine değer vermek demekmiş."

Selim ise şakayla karışık bir yorum yaptı:

"Yani bilim, eğlence ve kek bir araya gelince süper güç kazanıyoruz!"

Günün ilerleyen saatlerinde, küçük kasaba çocukları robotları başarıyla çalıştırdı, renkli kimya deneylerini tamamladı ve rüzgar türbini ile parktaki yaprakları hareket ettirdi.

İsmet Öğretmen çocuklara bakarken gözleri parladı:

"Gördünüz mü? Birlik, birbirimizin yeteneklerini keşfetmek, hatalardan öğrenmek ve birlikte başarmak demek. Bu, hayatın en büyük mucizesi."

Kendini Tanıma ve Değerli Hissetme

Günlerden bir gün Kardeşlik Ormanı'na bir veteriner hekim atanmış. Bu hekim çok uzak diyarlardan geliyormuş. Bunun için olsa gerek bayağı endişeliymiş. "Kardeşlik Ormanı'na gidiyorum ama oradaki hayvanların huyunu suyunu bilmem. İnşallah anlaşılabiriz." diye düşünüp dua edermiş. Yolculuk vakti geldiğinde almış valizini koyulmuş yola. Ormana vardığında kocaman, renkli "Kardeşlik Ormanı Hoş Geldiniz!" yazan bir tabela ile karşılaşmış. Veteriner hekimin geleceğini duyan ormanın kralı aslan, hekimi kapıda karşılamış. Aslanın gösterdiği güler yüzden, hürmetten bizim hekim çok etkilenmiş. Aslan hekime "Uzun yoldan geldiniz gidelim, size hazırladığımız evde biraz dinlenin. Bizde size yemek hazırlayalım. Yemeğinizi yedikten sonra sizi ormanın halkı ile tanıştırayım. Eminim buradaki hayvanları tanımak istiyorsunuzdur." demiş. Bu teklif veteriner hekim çok mutlu etmiş. Güzel bir dinlenme ve yemekten sonra aslan kendini tanıtarak başlamış dolaşmaya.

"Siz bizim veterinerimizsiniz. Bizim sorunlarımızla ilgileneceksiniz. Bunun için size bazı özelliklerimden bahsetmek istiyorum. Gördüğünüz üzere ben bir aslanım. Bana burada 'Heybetli' derler. Güçlü yönlerim de var, geliştirmeye çalıştığım yönlerim de. Güçlü yönlerimi söyleyecek olursam ben hızlı koşabilirim ve iyi de avlanırım. Nehirlerin üzerinden atlayabilme özelliğimi geliştirmeye çalışıyorum. En sevdiğim özelliğim ise sosyal olmak. Kalabalık bir aileden oluşuruz, hepsiyle iyi anlaşırım ve bence kalabalık olmak harika." Aslan kendisini tanıttıktan sonra veterineri ilk olarak filin yanına götürmüş. Herkes veterinerin geleceğinden haberdarmış ve heyecanla kendilerini takdim etmeyi bekliyorlarmış. Fil başlamış büyük bir heyecanla konuşmaya. "Hoş geldiniz. Bendeniz Uzun Hortum. Bana burada öyle derler. Güçlü yönüm hafızamın çok kuvvetli olmasıdır. Ormandaki herkesin ismini ve özelliklerini ezbere bilirim. Ben sadece hortumumu kullanarak yemek yerim. Sanırım bu yönümü biraz geliştirmem gerekiyor. Zira yemek yerken ortalığı biraz kirletiyorum. En sevdiğim özelliğime gelecek olursak yüzmeyi çok seviyorum. Sular benim için huzur kaynağı." Veteriner hekim filin enerjisini çok beğenmiş. Ardından henüz küçük olan bir kartalın yanına gitmişler. Kartal, aslan ile veteriner hekimi görünce tepelerinde uçup şekiller çizmeye başlamış. Sonunda yanlarına inip başlamış kendisinden bahsetmeye. "Ben Kara Kartal'ım. Güçlü yönüm uzağı iyi görebilmemdir. Çok keskindir gözlerim, taa uzaktayken gördüm sizi.

Geliştirmem gereken yönlerim de var. Bunlardan biri kanatlarımı daha iyi kullanabilmek. Büyüdükçe kanatlarımı daha iyi kullanabileceğim inşallah. Hoşlandığım özelliğim ise yüksek yerlerde yaşamak. Yüksekleri çok seviyorum." deyip başlamış uçmaya. Aslan ve veteriner hekim gülererek ayrılmışlar oradan. Timsahların yaşadığı suyun yanına varınca veteriner hekim ortada timsah falan görememiş. Meraklı gözlerle aslana bakarken duymuş timsahın sesini.

"Hey beni mi arıyorsunuz? Hoş geldiniz. Güçlü yönümü size göstererek karşılamak istedim sizi. Ben suyun altında uzun süre kalabiliyorum. Karada bu kadar uzun süre kalamıyorum tabii. Fakat çabalarsam karada da daha uzun süre kalabilirim. Bu yönümü geliştirebilirim. Hava da ne sıcak bugün. Bayılırım sıcak havalara. Sıcakları bu kadar sevmek benim çok hoşlandığım bir özellik." Veteriner hekim ne de olsa suyun içinde serinleyebiliyor tabii sever diye geçirmiş içinden. Aslan ile veteriner hekim birkaç hayvanı daha gezdikten sonra tüm hayvanların toplandıkları bir yere gelmişler. Veteriner orada bulunan kürsüye çıkıp konuşmaya başlamış. "Hepinize kendinizi tanıttığınız ve beni böyle sıcak karşıladığınız için çok teşekkür ederim. Herkesin kendi özelliklerinin farkında olması beni çok etkiledi. Hepinizin birbirinden farklı özellikleri var. Hepiniz kendi özellikleriniz ile değerlisiniz ve bu ormanı bu kadar güzel, yaşanabilir kılan da sizin farklılıklarınız. Kendinizi tanımanız ve sevmeniz gelişiminiz için çok önemli. Hayat boyu öğrenmeye devam ederiz.

Öğrendikçe, çabaladıkça bazı özelliklerinizi geliştirme imkânınız olacak. Kendinizi tanıdıkça, güçlü ve geliştirilebilir özelliklerinizi fark ettikçe ve yeni beceriler kazandıkça daha çok kendinize güvenirsiniz. Şimdi sizler bana kendinizi tanıttınız sıra bende. Benim güçlü yönüm sabırlı biri olmamdır. Etrafımdaki herkese sabırla yardım ederim. Çabuk sinirlenmem. Geliştirebileceğim yönüm ise zamanında uyanmak. Bazen zamanında uyanmakta zorluk yaşayabiliyorum. Bu da bazen işlerimin aksamasına neden oluyor. Bu yönümü ıslah etmeye çalışıyor ve erken yatıp erken kalkmak için çabalıyorum. En sevdiğim yönüme gelecek olursak, sosyal olmak diyebilirim. Muhabbet etmeyi ve arkadaşlar edinmeyi çok severim. Kardeşlik Ormanı halkı ve ben kendimizi tanıttık. Şimdi sıra bizim hikâyemizi okuyan sevimli okuyucularda. Evet, sevgili çocuklar sizin güçlü yönleriniz, geliştirebileceğiniz yönleriniz ve sevdiğiniz yönleriniz nelerdir? Hadi bunları iyice düşünelim!"

GÜÇLÜ YÖNLERİM	GELİŞTİRİLEBİLİR YÖNLERİM	SEVDİĞİM YÖNLERİM

SİNOP

Fatıma Gürsoy Hayrunnisa Yeniay
Yazar Tasarım Atölyesi

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekatuhu, Kıymetli Arkadaşlar. Nasılsınız? Allah'tan (cc) temennim iyi olmanızdır.

Bu ayki yazımızda yemeği ve tarihi ile oldukça dikkat çekici şehrimiz Sinop'u yakından tanıyacağız, inşallah.

Sinop Türkiye'nin Batı Karadeniz Bölgesi'nde, Boztepe Burnu'nun karayla birleşme noktasında yer alır.

Sinop'ta tarla ürünleri olarak yonca, mısır, yulaf, buğday, arpa ve çeltik yetişir. Meyvelerden ceviz, fındık kestane, elma ve armut yetişir. Sebzelerden domates, hıyar, fasulye, biber ve ıspanak üretimi en fazla olan ürünlerdir.

SİNOP'UN MEŞHUR YEMEKLERİ

Sinop Mantısı

Sinop mantısı, klasik mantıdan farklı olarak daha büyük parçalar halinde hazırlanır ve bol cevizle servis edilir. Yoğurt ve tereyağlı sosla sunulur. Cevizli mantı olarak da bilinir.

İçli Tava (İçli Hamur)

Bu yemek; kıyma, soğan ve çeşitli baharatlarla hazırlanan iç harcın hamurla kaplanarak kızartılmasıyla yapılır. Hem doyurucu hem de lezzetlidir.

Mısır Çorbası

Karadeniz bölgesinde yaygın olan mısır çorbası, Sinop'ta da sıkça yapılan geleneksel bir yemektir. İçinde mısır unu, karalahana, fasulye gibi malzemeler bulunur.

GEZİLECEK YERLER

Hamsilos Koyu

Türkiye'nin tek fiyordur olarak bilinir. Muhteşem doğası, denizle iç içe ormanları ve yürüyüş yollarıyla meşhurdur. Fotoğrafçılar için harika bir yerdir.

Sinop Tarihi Cezaevi

Uzun yıllar hapishane olarak kullanılan bu yapı, Sabahattin Ali gibi birçok edebi ismin burada hapis yatmasıyla bilinir. Günümüzde müze olarak gezilebilir.

Erfelek Tatlıca Şelaleleri

Şehir merkezine yaklaşık 40 km uzaklıkta yer alır. 28 tane irili ufaklı şelaleden oluşan bu doğal alan, yürüyüş ve doğa severler için mükemmel bir rota sunar.

İnceburun Feneri

Türkiye'nin en kuzey noktasıdır. Deniz feneri ve uçsuz bucaksız Karadeniz manzarasıyla oldukça etkileyicidir.

BİLİM ADAMLARI

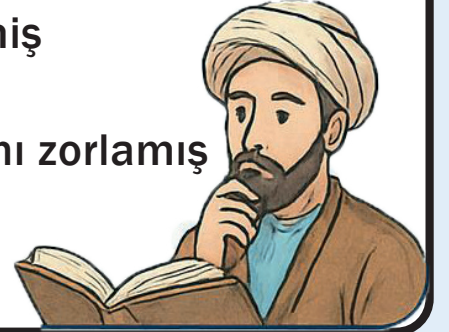
Deniz Altıntaş

Hayrunnisa Yeniay
Tasarım Atölyesi

Şimdi sana bir soru soracağım. Doktor olsan hastalarının iyileşmesi ya da tıbbi bir buluş için kendi hayatını hiç riske atarmıydın?

Mesela vücuduna zehir enjekte ederek geliştirmiş olduğun panzehiri dener miydin?

Bugün hayatında hep risk alarak tıbbın sınırlarını zorlamış birinden bahsedeceğiz: Sabuncuoğlu Şerafeddin

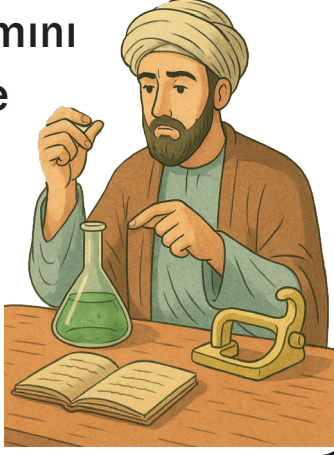
Sabuncuoğlu 1386 yılında Amasya'da doğdu babası ve dedesi de hekimdi bu yüzden çocukluğundan itibaren usta- çırak ilişkisiyle doktorluk mesleğini öğrendi. Henüz 17 yaşındayken doktorluğa başladı. Bundan sonra da hayatı okuma, araştırma ve deneylerle geçti.

O zamanlarda doktorlar cerrahi alanından yani ameliyat yapmaktan hep uzak duruyorlardı. Çünkü cerrahi kitapları, aletleri azdı ve anestezi gelişmiş değildi. Ameliyat yapılan hastalar sakat kalabiliyordu, kan kaybından vefat eden hastalar da oluyordu. Tüm bu risklere rağmen Sabuncuoğlu bu alanı seçti.

Afyonu batırılmış süngerle hastalarını hiç acı hissettirmeden ameliyat etti. Kıyafetlerini zeytinyağı ve alkol ile dezenfekte ederek ameliyatlara girdi. Böylece anestezi ve antiseptik kıyafet kullanımını cerrahi tarihine geçirmiş oldu.

Geliştirdiği panzehirin işe yarayıp yaramadığını test etmek için kendi parmağını yılanı ısıttırdı ve kendine zerk ettiği panzehirle günbe gün yarasının iyileşmesini not alarak kendisini denek olarak kullandı.

Kanser hastalarında oluşan tümörlerin ameliyatla çıkartılması gerektiğini o zamanlarda bulmuştu ve bu günümüzde hâlâ kullanılan bir tedavi yöntemidir.

Sabuncuoğlu tüm bunların yanında ilk Türkçe cerrahi eseri Cerrahiyetü'l İlhaniye'yi yazdı. Bunu yazarken sadece bilgileri değil kendi deneylerini de aktardı ve tüm bunları minyatür kullanarak, resimlerle detaylı bir şekilde anlattı.

14 yıl boyunca Amasya Darüşşifası'nda başhekimlik yaparak çalıştı. 2020 yılında Clinical Microbiology and Infection Dergisi onun kullandığı cerrahi aletlerin çizimini ve tekniklerini yayınladı. Bu durum onun cerrahi alanına ne kadar katkı sağladığını kanıtıyor.

Onun kullandığı, resmettiği aletler ve cerrahi teknikler günümüzde Amasya Sabuncuoğlu Tıp ve Cerrahi Tarihi Müzesi'nde sergileniyor. Bir gün yolun Amasya'ya düşerse belki sen de gezip görebilirsin.

MİNİK ELLER MUTFAKTA

Sıcak Çikolata

Malzemeler

- 2,5 su bardağı süt (500 ml)
- 1 yemek kaşığı kakao
- 100 gr bitter çikolata
- 2 yemek kaşığı toz şeker
- 2 tatlı kaşığı nişasta
- 1 çimdik tuz

Evde sıcak çikolata yapmak için öncelikle ocağı açalım ve büyükçe bir cezvenin içerisine sütü alalım.

Sütün içerisine nişasta, kakao ve toz ekeri ilave edelim.

Süt ısınıp eker eriyinceye kadar karıştıralım.
Ardından bitter çikolatayı ve tuzu ilave edelim. Sıcak çikolatayı kaynayıncaya kadar karıştırarak pişirelim.

ikolatamız kaynadıktan sonra ocaktan alalım ve bardaklara paylaştıralım.

Ev yapımı sıcak ikolatamız servise hazır.
Afiyet olsun!

MİSAFİRİMİZ VAR

Yüstra Berra Demirtaş
Yazarlık Atölyesi

Allah'ın adıyla,
Kıymetli Tevhid Çocuk okurları, inşallah sizlerle birlikte yeni bir yolculuğa çıkacak, birbirinden eğlenceli röportajlar yapacağız!

İlk konuğumuz İngilizce Öğretmeni Zeynep Sare Ay ablamız olacak inşallah.

Es-Selamu Aleykum Zeynep ablacığım. Bizi kırmayıp röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Nasılsınız, tatiliniz nasıl geçiyor?

Zeynep Abla: Aleykumselam. Böyle güzel bir çalışmaya katılmak beni çok mutlu etti. Ben de size teklifiniz için teşekkür ediyorum. Elhamdulillah iyiyim, tatili dolu dolu geçirme gayretindeyim.

Elhamdulillah. Peki, kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Zeynep Abla: Doğayı seven, göl ve deniz suyunu avucunun içine koyup parmaklarının arasından akışında huzur bulan, uçurtma uçuranları şevkle izleyen, voleybol oynamaktan mutlu olan, öğrencilerini seven bir İngilizce öğretmeniyim. 25 yaşındayım, yazmak ve okumak ilgi alanlarım diyebilirim.

MaşaAllah. Mesleğinizi üç kelimeyle ifade edebilir misiniz?

Zeynep Abla: Aslında mesleğimi anlatmaya kelimeler yetmez ama şöyle söyleyebilirim: Öğretmenliğin temelinde sevgi vardır. Sevgi bağı olduğu zaman her zorluğun üstesinden gelebildiğime inanıyorum. Bunun dışında sabır ve yardımseverlik diyebilirim.

Haklısınız, sevgi hayatın her alanında olması gereken bir duygu bence de. Öğretmenliğe ilginiz nasıl başladı?

Öğretmenliğe ilgim çok küçükken başladı. Küçükken çocuklarla ilgilenmek çok hoşuma giderdi, kardeşimle ilgilenmenin de büyük bir payı var diyebilirim. Öğretmen olan bir yakınım vardı ve onun bu mesleğe özverisi, sürekli öğrencilerinden bahsetmesi, hatta öğrencilerini anlatırken gözlerinin içinin parlaması ve tabii biraz daha yumuşak mizaçlı olmam bu mesleği istememdeki en büyük etkenlerdendir diyebilirim. Yedinci sınıfta bir öğretmenimiz vardı. O bana öğretmenliği daha çok sevdirdi. Dersini dört gözle beklerdim, teneffüslerde nöbetçi olmasını gözlerdim, sevdiğim öğretmenle muhabbet etmekle bu mesleğe ilgim artmaya başladı. Tâ ki lisede bir öğretmenimin: "Şimdi Zeynep gemide oturanlardan değil kaptan olma vakti!" der gibi hayatıma yön vermesiyle gerçekleşti. Bu uğurda bana hayallerimin kaptanı olmak için dümene geçmede büyük katkısı var. Allah (cc) ona hidayet etsin. Etrafınızda öğretmen olanlara bakın, muhakkak bu mesleği gerçekten isteyenleri, bir öğretmenleri teşvik edip bu yolda cesaretlendirmiştir diyebilirim.

Allah (cc) meslek hayatınızı sizin için fayda ve bereket vesilesi kılın inşallah ablacığım. Öğrencilerinizle yaşadığınız en duygusal anınızı paylaşır mısınız?

Zeynep Abla: Amin inşallah. Bir karne gününde öğrencilerimin benim için el yapımı çiçekler hazırlamaları beni çok duygulandırmıştı. O gün onların sevecen gülümsemeleri bana gerçek bir başarı elde ettiğimi hissettirmişti. O gün kendi kendime fısıldamıştım; "Sen eğer Hira'nın çocuklarını kucaklarsan Allah ihtiyacın olduğunda kalbinden seni kucaklayacaktır."

Evet, Rabbimiz gösterdiğimiz çabanın karşılığını daima verir. Bu sırada aklıma gelen bir soruyu yöneltmek istiyorum. En sevdiğiniz hayvan nedir?

Zeynep Abla: Sevdiğim iki hayvan var aslına bakarsanız: Kedi ve at. Atlar bana çok heybetli gelir ve Süleyman (as) aklıma gelir. Onları boş bir arazide süratle koşarken gördüğümde böyle içimde Hamza'nın (ra) cesareti ve heybeti belirliyor, bu yüzden atları daha çok seviyorum. Kediye olan sevgim peki? Bir kediyi kucağınıza aldığınızda onun sıcaklığı hissetmeniz çok muazzam bir şey. Çok sıcaktır orası. Hem kuşlarda vardır bu sıcaklık hem de kedilerde. Dokunduğunuzda temas ettiğinizde çok farklı bir hissiyat vardır.

Güzel bir hissiyat olmalı tarifinize bakılırsa... Ablacığım, Tevhidle tanışma öykünüzü bizimle paylaşabilir misiniz?

Zeynep Abla: Tevhidle tanışmam, "okumak ve araştırmak" ile gerçekleşti diyebilirim. İstedğim bölümü kazanmama rağmen içimde sürekli bir boşluk vardı. Yani cahiliye dostlarıyla gezip eğlenebilirsiniz belki ama günün sonunda eve vardığınızda havanın kararmasıyla beraber sizin içiniz de kararır âdeti. Zira cahiliye gece karanlığı gibidir. Kitaplarla sürekli meşguldüm ama bu konuda en büyük etken pandemi zamanıydı. Ailedekilerin hastalanması bana "ölüm" gerçeğini hatırlattı. Daha önceleri izlediğim videoların etkisiyle cemaatle iletişime geçmiştim, sonra müslimlerle tanışmak nasip oldu elhamdulillah. Tevhidi bilmekten ziyade Müslim kardeşlerimin varlığı beni çok etkiledi her zaman. Çünkü benden başka birilerinin hem ahlak hem itikad olarak benimle aynı olduğunu görmek adım atmakta yardımcı oldu Allah'ın izniyle. Videolar ve kitaplarla Tevhidi tanıdım elhamdulillah. Allah (cc) bu nimeti bize verdiği gibi tamamlasın, Tevhid ve Sünnet üzere canlarımızı alsın.

Amin, inşallah ablacığım. İngilizce öğretmeni olarak sizden bir kaç tavsiye de almak isteriz. Genel anlamda İngilizce dersiyse arası iyi olmayan kardeşlerimize tavsiyeleriniz nelerdir?

Zeynep Abla: Evet herkes akademik olarak okumak zorunda değil ama her Müslim okumalı, yeni diller öğrenmeli ve bu vesileyle kendini geliştirmelidir. Bu hususta sahabenin ilme olan iştiağını örnek alabiliriz, özel olarak bir isim zikretmeyeceğim fakat bilmeliyiz ki sahabe kendilerine faydası olacak her tür ilme önem veren kişilerdi. Bizler de kendi yeteneğimize uygun atölyelere, eğitimlere katılmalıyız. Halis Hoca'ımızın beni etkileyen bir sözü var:

"Kimse sabah namazına uykunun ortasında aniden kalkarak mutlu kalkmaz..." Bazen, belli bir vakit ayırıp hiç bilmediğimiz bir derse çalışmak zor gelse de unutmayalım ki zorluklar hep olacaktır. Bize düşen gayret ve samimiyettir. Belki kendimizi geliştirmeye bu yönden bakmalıyız.

Son olarak çocukların size sorduğu en tuhaf soru nedir?

Zeynep Abla: Bazı öğrencilerim beni mescidde gördükleri zaman; "aaa İngilizce hocamız" diye tepki verebiliyorlar. Bir öğrencim, "Öğretmenim sizin aileniz de İngilizce biliyor mu? Evde İngilizce konuşuyor musunuz?" diye sormuştu.

İşte çocuklar ve merak dolu dünyaları. Sizi daha fazla tutmalıyım. Allah'a emanet olun. Tekrar teşekkür ederiz.

Zeynep Abla: Ne demek, benim için oldukça eğlenceli geçti.

Evet sevgili çocuklar, şimdilik bu kadar. Ama inşallah bir sonraki sayımızda görüşmek üzere. Sizin de sorular sormak istediğiniz farklı meslek grupları varsa bize ulaşabilirsiniz!

Sağlıcakla kalın...

Efsane Değil Sahabe

Meryem Şahin

Osman ibni Affan (ra)

Edep denince ilk akla gelen,
Hayâda meleklerle benzeyen,
Mekke gençlerinin en güzeli,
Zenginliği ve ahlâkıyla en özeli.
Ebû Bekir'in (ra) davetiyle,
Yazdırıyor ismini ilk iman edenler listesine.

Mekke'de zorlu yıllar, Resûl'ün hanesinde acılar...
Osman (ra) buna duyarsız kalır mı?
Resûl'ü (sav) dertleriyle baş başa bırakır mı?
Kızıyla evlenerek oluyor Resûlullah'ın damadı.
Ailece ilk hicretin yolcusu,
Habeşistan'da özlüyor Nebi'yi doğrusu.
Bu hasrete dayanamayıp Mekke'ye dönüyorlar,
Resûl'ün yanında bedeller ödüyorlar.

İkinci hicret Medîne'ye...
Sıra Bedir, Uhud, Hendek'te...
Zorluk ordusu denince
İlk akla gelen isim onunki elbette.
Defalarca müjdeleniyor Nebi'nin dilinde,
Cennetle, afla, mağfiretle ve şehadetle!

Medine'de halifeliği sırasında,
Evi isyancılar tarafından kuşatma altında.
Kırk gündür zorluk, yorgunluk ve susuzluk...
Ama o gün bir değişiklik var Osman'da:
"Bugün oruçluyum" diyor ve ekliyor:
"Resûl'ü gördüm rüyamda,
'Ey Osman, orucunu yanımızda aç.' dedi bana."

Bu, Nebi'den gelen son müjde oluyor,
Osman (ra), Mushaf'ın başında, oruçlu iken şehit ediliyor...

TEKNO GÜNCEL

Fatıma Gürsoy Hayrunnisa Yeniay
Yazar Tasarım Atölyesi

TEKNOLOJİ İLE İYİLİK FİLOSU

Es-Selamu Aleykum Dostum!
Bugün sana sadece bir
icattan değil, kalpleri
güçlendiren büyük bir
hikâyeden bahsedeceğim.
Bir kuşu düşün... Rüzgâra
karşı çırpınıyor, yoruluyor
ama yine de yolundan
vazgeçmiyor. Çünkü hedefi
var, sabrı var. İşte bu sabır,
dayanışma ve güçlü duruşa
Arapça'da "Sumud" denir.

Ama dostum, sabır tek başına değil,
dayanışma ve iyilikle birleştğinde
gerçek anlamına kavuşur. İşte bu
yüzden biz "Sumud Filosu"ndan
bahsediyoruz.

Normalde filo, gemilerden veya
uçaklardan oluşur. Ama bizim "Sumud
Filomuz" gemilerden değil; sabırdan,
iyilikten, bilgiden ve teknolojiden
oluşuyor. Çünkü teknoloji, doğru
ellerde sabrı ve dayanışmayı büyüten
bir yol arkadaşıdır.

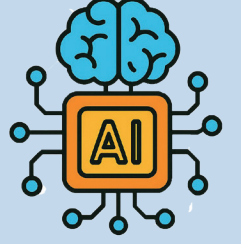
Drone'lar: Afet bölgelerinde ilaç ve yiyecek taşıyarak hayat
kurtarıyor. Sadece bir cihaz değil, umut taşıyan kanatlar
oluyor.

3D Yazıcılar: Oyuncak üretmekle sınırlı değil; protez el, tıbbi
malzeme, yedek parça basıyor. Savaş ve kriz bölgelerinde
eksikleri tamamlıyor.

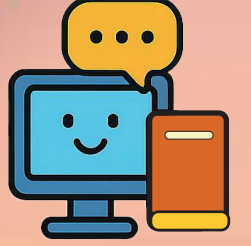
Teleskoplar ve Uzay Araçları: İnsanlara yeni keşifler sunuyor.
Ama en önemlisi bize Allah'ın (cc) kudretini hatırlatıyor.
Çünkü gökyüzüne bakan bir insan, aslında Allah'ın
büyüklüğünü görür.

Yapay Zekâ: Hastalıkların teşhisinde, eğitimde, çevreyi korumada insanlara destek oluyor. İnsan aklıyla birleştğinde iyiliğin güçlü bir aracı hâline geliyor.

Temiz Enerji Teknolojileri: Elektriksiz bölgelerde güneş panelleri, küçük jeneratörler sayesinde çocuklar ışıkla ders çalışabiliyor.

İletişim ve Eğitim Araçları: İnternet, tabletler, uzaktan eğitim sistemleriyle dünyanın farklı yerlerinde bilgiye ulaşmak artık mümkün. Gazze'deki kardeşlerimiz de bu imkânlarla kavuşmak istiyor.

GLOBAL SUMUD FİLOSU GAZZE'YE YOLCULUK

Bugün dünyada gerçek bir "Sumud Filosu" var dostum!

Ablukaya rağmen dünyanın farklı yerlerinden gelen gemiler, Gazze'ye gıda, ilaç ve yardım malzemeleri götürmek için yola çıkıyor. Bu filo, sadece gemilerden değil; aynı zamanda kalplerden, dualardan, dayanışmadan oluşuyor.

Türkiye'den, Avrupa'dan, Asya'dan, hatta uzak ülkelerden insanlar bir araya gelip "Global Sumud Filosu"nu oluşturuyor.

Onların amacı sadece yardım ulaştırmak değil; aynı zamanda dünyaya sabrı, adaleti ve insanlığı hatırlatmak.

Tıpkı bizim hayal ettiğimiz "Sumud Filosu" gibi; onların gemileri sabrı, merhameti ve dayanışmayı taşıyor. Gazze'deki kardeşlerimizi unutma dostum... Gazze'deki küçük kardeşlerimiz de bizim gibi öğrenmek, oyun oynamak, kitap okumak ve hayaller kurmak istiyorlar.

Onlara destek olmak, teknolojiyi doğru kullanarak bilgi ve yardım ulaştırmak bizim en büyük görevimizdir.

Ama bütün bu teknolojilerin, bütün bu filoların arkasında Allah'ın verdiği akıl ve imkan vardır.

Gerçek yaratıcı yalnızca Allah'tır (cc) Biz ise O'nun izniyle şekillendirir, O'nun yolunda sabır ve iyilikle hareket ederiz.

Küçük Bir Dua

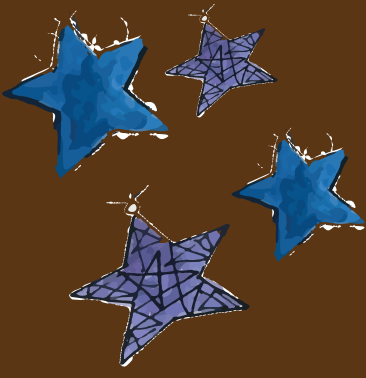
"Allah'ım, bana sabır, ilim ve güzel niyet ver. Teknolojiyi iyilik için kullanmayı nasip et. Sabredenlerden ve doğrulukla yaşayanlardan eyle. Gazze'deki kardeşlerimize yardım edenleri destekle, Sumud Filosu gibi girişimleri arttır, hayırlara vesile kıl."

İşte böyle dostum!

Bugün sabrı, dayanışmayı ve teknolojiyi bir araya getiren "Sumud Filosu"nu tanıdık.

Unutma; sen de büyüdüğünde kendi iyilik filonu kurabilir, teknolojiyi sadece eğlence için değil, iyilik ve umut için kullanabilirsin.

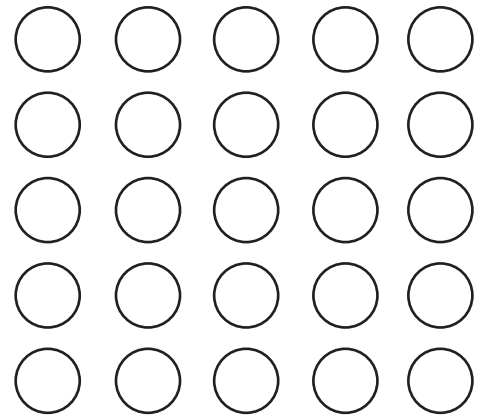
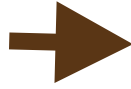
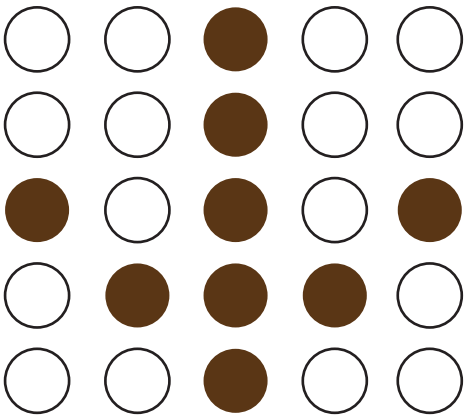
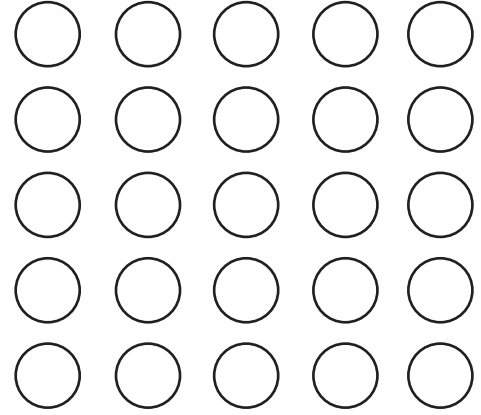
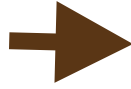
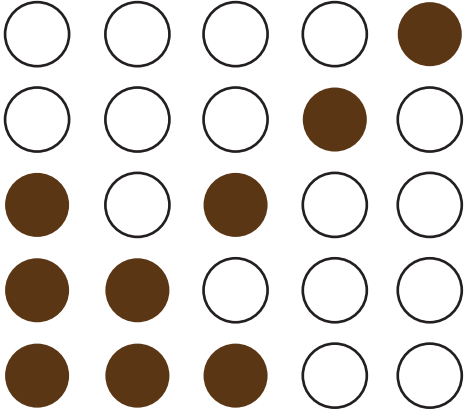
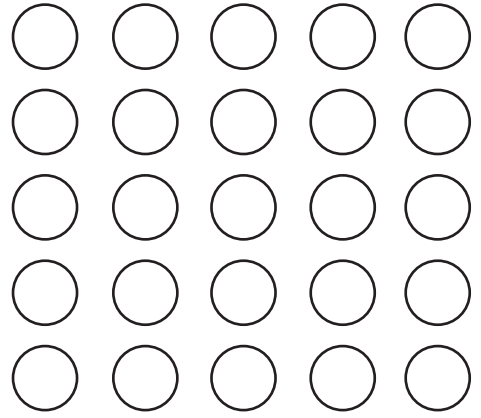
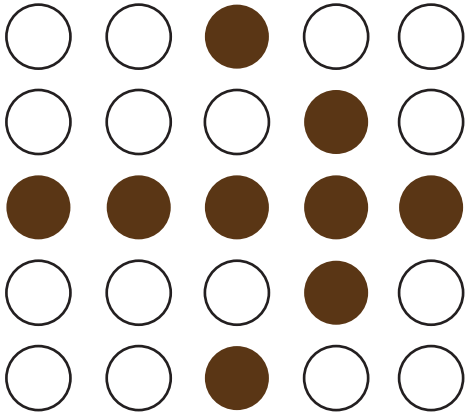
Selam ve Dua ile...

EĞLENCELİ SAYFALAR

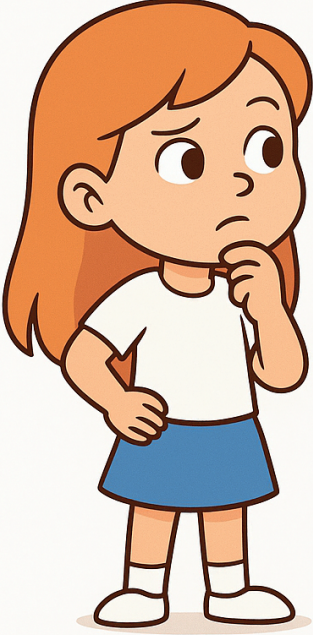
**KOPYALA
BOYA**

Ok desenlerini karşılarındaki alana kopyalayalım.

**BUL
BAKALIM**

Sence Meryem arkadaşına hangi hediyeyi aldı?

Görseldeki 7 farkı bulabilir misin?

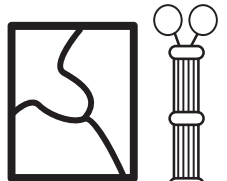
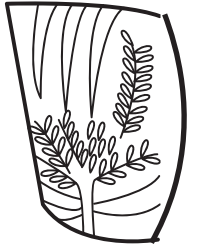
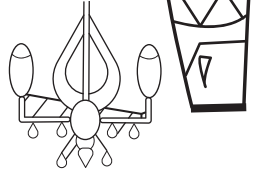
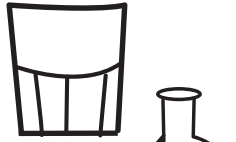
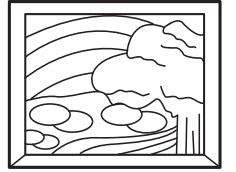
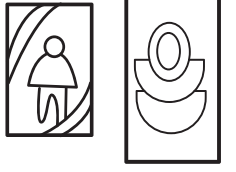
FARK
BULMACA

42

ARA VE BUL

Aşağıdaki karışık resmin yanında verilen objeleri o görselin içinde bulabilir misin? Eğer hepsini bulabilirsen resmi istediğin gibi boyayabilirsin.

Ok desenlerini karşılardaki alana kopyalayalım.

Sence Meryem arkadaşına hangi hediyeyi aldı?

BULMACA

Aşağıdaki karışık resmin yanında verilen objeleri o görselin içinde bulabilir misin? Eğer hepsini bulabilirsen resmi istediğin gibi boyayabilirsin.

Halis Bayancuk Hoca Whatsapp Kanalında Yayınlarımız Devam Ediyor

Halis Bayancuk Hoca'nın seminer,
ders yayınları ve duyurularını
takip etmek için **QR kodu telefonunuza okutarak**
Whatsapp kanalına katılabiliyorsunuz.

ABONELİK İÇİN

tevhiddergisi@gmail.com

www.tevhiddergisi.org

+90 545 762 15 15

tevhidcocukdergisiresmii

TevhidCocukDergis